

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

פורים קטן – שמחה גדולה

לקראת ימי הפורים עולה שוב השאלה: היתכן ששמחה יהודית תושג על ידי שיכרות והשתטות? הלא מקור השמחה האמיתית הוא בתורה ובמצוות – האפשר להיות בשמחה באמצעים שאינם מתחום הקדושה הצרופה?

את התשובה לכך מעניק לנו רבי נתן בליקוטי הלכות (נפילת אפים ד): השמחה הקדושה ירדה לגלות יחד עם כל בית ישראל. זה מתבטא בכך שהיא 'התלכשה' במעטה של שמות וצחוק, כאלה שהגויים משתמשים בהם לבידור, וכשיהודי בא ומשתמש באותם אמצעים – הוא מעלה את השמחה בחזרה אל הקדושה!

זו הסיבה שרבינו הקדוש אמר פעם: "כפי הנראה שאי אפשר לבוא לשמחה כי אם על ידי עניני שמות" (שיחות ה'ין ס). שכן לא רק בפורים, אלא בכל ימות השנה, במקרים רבים לא עוזר לאדם השירוי בעצבות לשמח את עצמו בתורה ובמצוות בלבד, כי כאמור השמחה היא עתה בגלות וצריך לקחת אותה לפעמים משם... למותר לציין כאן שאין הכוונה להשגת שמחה דרך מדיה זולה או כל אמצעי בידור פסול, אלא לשמחה טהורה שאין בה שמץ של איסור.

פורים קטן כפורים גדול זהו זמן של מילוי המאגרים בשמחה ובטוב לבב (ראה מדור מסיכות), שכך אומרת המושג במסכת תענית (א, ד): "אין בין אדר הראשון לאדר השני אלא קריאת המגילה ומתנות לאבינוים..."

העורך

התחזקות – לא רק לשבורים!

האב החכם והמסור רוצה בכל לב להנחיל לבנו כלים מעולים שעל ידם יצליח כל ימי חייו, אך הבן מסתגר בתוך אי של חשדנות, מבלי להשאיר כל אפשרות של קירבה.

האבא, מתוך רצון אמיתי לפרוץ את החומה המפרידה, החליט לקנות מתנה יקרה לבן.

אותות ההתרגשות על פני הבן, עת קיבל את המתנה לידו, שימוחו לרגע את האב: 'הנה' - חשב בלבו - 'הוא מתחיל להכיר באהבתי'...

אבל שמחת האב לא התארכה; הוא היטה אוזן ושמע את הבן ממלמל בהתרגשות לעצמו: 'אוי, כמה נפלא ומתוחכם המכשיר הזה. אני ממש מוקסם מעוצמת הכישרון של ממציא המכשיר'...

שום מילה על נותן המתנה.

משמע, שהענקת לא עוררה בו כל רצון לקשר; ההתרגשות מופנית אל המתנה עצמה ולא אל נותנה. שום תועלת לא הושגה אפוא מהמתנה.

'תורת ההתחזקות' בה גילה רבינו הקדוש את גילוייו הנוראים, נתפסת בעיני רבים כרטייה למכאן בלבד. לדידם היא משמשת לכל היותר כאמצעי קיום ועידוד למי שילך הלך לוי, למי שנכשל ונפל...

גישה זו מתייחסת אל ההתחזקות כתרופה השייכת למצב של 'בדיעבד', ומוטב היה לו היה האדם מצליח תמיד ולא נוקב כלל לחיזוק. כאותו חולה שחלה במחלה חשוכת-מרא, ולאחר זמן נמצאה עבורו תרופה מצילת-חיים – שעם כל השמחה בדבר, הרי שאם לא היה נחלה כלל, היתה השמחה גדולה הרבה יותר.

אנשים בעלי גישה זו, לא נותנים לתורת ההתחזקות ולגילויים שלה את המקום הראוי לה, מקום שבו יש להתעמק ולעמול, להבין ולהשיג. הם היו רוצים יותר להתעמק בהבנת סודות המצוות והשגתן.

ואפילו כאשר הם זקוקים באמת להתחזקות, לא שם הוא היעד שבו היו בוחרים להגיע, כמו שהחולה לא יאמר שתקוותו היא להכיר היטב את דרכי הרפוי, אלא ברצונו להתרפא ולשכוח כמה שיותר מהר מכל הסיפור הקשה.

טעות מרה היא זו, תורת ההתחזקות לא באה לרפא חולים ושבורי לב; ההתחזקות היא הגילוי העצום והעמוק ביותר בבריאה; כל היקום כולו וכל העולמות כולם נבראו במטרה אחת ויחידה: לגלות את רחמנותו של השם יתברך (ליקוטי מהר"ן ח"א סד).

הרחמנות הזאת היא, האהבה שהוא יתברך אוהב את עמו, וכל התורה והמצוות נועדו כדי להכליל באהבה זו ולהשיג אותה, כלשון רבינו הקדוש (שם ג): "ומחמת האהבה שאהב את ישראל, ורצה שידבקו בו ויאהבו אותו עמו מזה העולם הגשמי – הלביש את אלקותו במידות התורה. וזה בהיותו של תרי"ג מצוות!"

כל מצווה וכל הנחה שבה מנהיג השם את הבריא, מהווה גילוי נוסף של אהבה זו. הוא יתברך העניק לנו על ידי התורה והמצוות כלים מוצלחים שאין ביכולת בן-אנוש לשערם, ועלינו הוטל לקיימן בפועל ואף להתעמק להבין את האהבה הגנוזה בהן.

ליעד זה מכוונים כל גילויי הצדיקים; הם מגלים סודות נפלאים בעומק התורה והמצוות – והכל מתוך מטרה אחת ויחידה: שהאדם יראה עד כמה הבורא אוהב אותו ומוכן להעניק לו, וכתוצאה מכך ידבק בבוראו ויכיר באהבתו.

הכרת האהבה היא שתשמח לאהר אריכות ימי האדם כמוון הרוחני וזה יהיה השעשוע שלו בעולם הבא, וכפי השתדלותו פה בעולם להתבונן ולהתעמק בהכרת אהבה זו – כן יזכה להיות קרוב אליו ויתברך וליהנות מאהבתו בעולם הבא (ליקוטי מהר"ן ח"ב ב).

תורת ההתחזקות לשבורי הלב היא רק ענף מידיעה זו. כלומר, היות והאהבה של ה' יתברך היא כה אינסופית ועמוקה, על כן אין שום חוטא ופושע שנפלט ממנה.

אך עיקרה של תורה זו מיועדת אף לגדול שבגדולים, ובה אנוחן חייבים להתעמק. שכן לעומקם של דברים אלו – אין סוף. ככל שנתבונן יותר איזה עומק של נתינה בלי גבול ה' העניק לנו על ידי כל מצווה ונקודה טובה שבה יזכה אותנו – כן תגדל בתוכנו הכרת האהבה, שהיא כאמור תכלית כל הבריאה כולה.

מי שהופך את ההתבוננות בסוד המצוות למטרה בפני עצמה ומתענג מעומק ההשגה מבלי שזו תוביל להכרה חדשה בידיעת האהבה הזאת – מפסיד את העיקר; הוא מקבל את המתנה – וזו לא פועלת אצלו קירבה לה; כפי שמוספר על רבי נתן שהקפיד על תלמידיו שהתפעלו מנפלאות החידושים שלו ולא הנפיקו מהן תבונות מהודרות באהבה הגנוזה במצוות.

תורת ההתחזקות היא אם כן נשמת התורה וסודה. גילוייה הינם הגילויים העמוקים ביותר שבהם אנו צריכים לעסוק ואליהם אנו צריכים לשאוף. זהו יסוד התורה הנגלית וזה שורש כל סודות התורה. כי הם חיינו ואורך ימינו.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוה"ר"ן ח"א	ליקוטי הלכות ח"ב	ליקוטי תפילות ח"א	הדף היומי
שבת	א	יד:	עג	רמא רמב	קא
א	טז	טו:	עד	רמג רמד	קב
ב	יז	טז:	עה	רמה רמו	קג
ג	יח	טז:	עו	רמו רמוח	קד
ד	יט	טז:	עז	רמט רנ	קה
ה	כ	יז:	עח	רנא רנב	קו
ו	כא	יז:	עט	רנג רנד	קז

אוצרות ברסלב

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000

בארה"ב 1718-8552121 .....
מוקד הישועות 1800-255-522 .....

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

מה עם ההכנות לפורים?

כפי שאמרו חז"ל (מגילה יב ע"ב) שזו הסיבה שהשתחוו לצלם של נבוכדנצר – כלפי חוץ.

את הישועה אנחנו חייבים למרדכי ואסתר, שהרבו אמונה בעולם, כפי שמכונה מרדכי "איש יהודי" שהרי "כל הכופר בעבודה זרה נקרא יהודי" (מגילה יג ע"ב); ואילו על אסתר נאמר: "ויהי אומן את הדסה" (מגילת אסתר ב, ז)... "כאשר היתה באמנה אתו" (שם ב, ט) – מלשון אמונה.

זה אפוא המסר של פורים: לפרסם, להחזין, להפגין – אבל עם התקשרות אל הפנימיות, אל השמחה האמיתית שבלב שנאמר עליה: "נתת שמחה בלבי" (תהלים ד, ח).

דווקא הריקודים ומחיאות הכפיים, שבהם מזרימים את רוח השמחה שבלב אל הידיים והרגליים – דווקא הם מכניעים את עמלק שרוצה לנתק ולהפריד את החיצוניות מן הפנימיות, כשהוא משרה קרירות וחוסר שמחה, כמו שנאמר עליו: "אשר קרך בדרך" (דברים כה, יח) ועל גזירת המן: "והעיר שושן נבוכה" (מגילת אסתר ג, טו).

אכן פורים מהותו החצנה, אך כדי שזו תהיה מחוברת לפנימיות, דרושה תפלה והכנה.

בעצם, ביום שבו שכל כולו החצנה: ריקודים עד כלות הכוחות, מתנות ומנות; גילויי שמחה משולחי-רסן והרבה רעש והמולה – האם יש בו בכלל מקום לפנימיות?

תוכנו של הפורים הוא, כידוע, המלחמה בהמן ומחייית עמלק, כפי שהסמיכו בגמרא (מגילה ז ע"ב) את קריאת המגילה אל הפסוק: "כתוב זאת זכרון בספר... כי מזה אמחה את זכר עמלק" (שמות יז, יד).

מזימתו של עמלק היתה לנתק את החיצוניות מהפנימיות: "ויונב בך כל הנחשלים אחריו" (דברים כה, יח). הקדושה הפנימית היא הראש, והחומר החיצוני הוא היזנב. עמלק ניתק אותו מהראש, מן הקדושה.

בעצם היתה מטרתו להשיח את שם ה' מן העולם, לכן הוא מכונה "ולא ירא אלוקים" (רש"י שם), אבל הוא ניסה להשמיד ולאבד את עם ישראל, כי הם אלו שמגלים את כבוד ה' בעולם, כמו שכתוב: "על ישראל גאותו" (תהלים סח, לה).

לעומת זה, המן התגאה בעושרו ובכבודו, ועשה את עצמו עבודה זרה (מגילה י ע"ב) עד שהצליח לכאורה לגבור על עם ישראל שהם הגאווה האמיתית של ה', וגם הם נכשלו אז והפרידו בין החיצוניות לפנימיות,

"המן – בחינת העבודה זרה, כמו שאמרו חז"ל שעשה עצמו עבודה זרה. אבל מרדכי ואסתר היה להם כח לבטל העבודה זרה של המן..."

"העצה היעוצה לבעל הגאווה, שהיא העבודה זרה – בתרועה דאיהי רוחא אתעבר אל אחר... בחינת ריקודין והמחאת כף נמשכין מבחינת הרוח שבלב. כי על ידי שמחת הלב הוא מרקד... על ידי הרוח נתבטל הגאווה, כמו שכתוב: 'אל תביאני רגל גאווה' – ואז נתבטל העבודה זרה, בחינת 'ויהי ידיו אמונה'."

(ליקוטי מוהר"ן ח"א י')

מה עם ההכנות לפורים? לא, אין הכוונה לקניות הנרחבות לצורך משלוחי המנות, גם לא להיערכות לסעודת פורים, אף לא לחפ"ק שכל מוסד צדקה שמכבד את עצמו דואג להקים. הכוונה להכנה הרוחנית לקראת קבלת המסר הפנימי של היום הנשגב הזה.

ליום כיפור מגיעה הכנה – עשרת ימי תשובה, סליחות אלול. לפורים, שקדושתו גדולה אפילו יותר לא מגיעה הכנה רוחנית?!

אם לא נכין מראש את הכלים המתאימים למשמעות העמוקה של היום הזה, לא נוכל לסמוך בעניין זה על יום הפורים עצמו, שבשונה מיום כפור הוא מלא וגדוש במצוות המקשות על העיון וההתבוננות.

מהו אפוא המסר הפנימי של הפורים?

רבי הירש מקיבליטש

יצאו יחד להלוויה.

כשם שנסתר היה ר' הירש בחייו כן אף כמותו. להלוויתו הגיעו אנשים בודדים, ואפילו מניין לאמירת קדיש לא היה שם...

בעודם פוסעים אחר מיטתו, פנה רבי אהרן אל חתנו: "הרואה הנך איזו לווייה יש לו לר' הירש? עם שלושה אנשים בלבד... אולם שם (בעולם האמת) יש לווייה יפה וקבלת פנים מפוארת ביותר..."

והוסיף רבי אהרן: "אשרי חלקו של מי שהבריות אינן יודעות ממנו ומצדקתו כלל!"

איך בשמחה?

לפחות אל תהיה עצוב מזה...

(עפ"י שיחות הר"ן קנה)

ברבינו הקדוש.

נער צעיר היה ר' הירש כאשר התקרב לברסלב על ידי החסיד המופלא רבי פנחס קיבליטשר, ששימש כמלמד דרדקי בעיר והחדיר בתלמידיו אהבת תורה ויראת שמים. בשכנותו התגורר ידיד נעוריו החסיד הגדול רבי אהרן מקיבליטש, חברו לספסל הלימודים מן ה"חידר" של רבי פנחס.

רבי אהרן ידע על גדולתו העצומה של ר' הירש ורחש לו הערצה רבה. באחד מלילות החורף הקרים, בשעת חצות, קרא רבי אהרן לחתנו רבי לוי יצחק בנדר, ואמר לו: "צא נא אל מחוץ לבית, וראה כיצד העיר כולה שרויה באפלה, ורק מביתו של ר' הירשקע בוקע אור קלוש. יושב הוא עכשיו ועורך 'תיקון חצות' ולומד תורה לאורה של פתילית נפט, ואיש מבני העיר אינו מעלה על קצה העתו את עבודתו הנשגבה את בוראו" – – –

כך חי לו את חיינו בהצנע וכך בשקט הלך לעולמו בסוף שנות התר"ע, והוא כבן שבעים שנה.

השמועה על הסתלקותו הגיעה לאוזני ידיד נפשו רבי אהרן והוא התמלא בצער רב. היטב ידע את גדול האבידה. קרא לחתנו רבי לוי יצחק ושניהם

הכל כינוהו "הערשקע סמאלער" (= הזפת), על שם משלח ידו במכירת זפת. עומד היה בשוקה של קיבליטש – עיר מוגרוי ומוכר ללקוחותיו מן הזפת שבחבתו. ברם, איש כמעט לא ידע כי הוא צדיק ועובד ה' מופלא; הוא הטיב להסתיר את גדולתו מעיני הבריות.

בדבר אחד היו כל מכריו תמימי דעים: הערשקע סמאלער עני מופלג הוא בכל ההידורים. בביתו – הפרוץ מרובה על העומד, ובימות החורף חודרים פתיתי השלג פנימה ונערמים בפניות הבית. רובלים מיותרים לעולם אינם מצויים בכיסו, ומרוב עניותו אין לו אפילו כדי לקנות "גארטל" לחגור עצמו בשעת התפילה, מה עשה? אסף לעצמו אבנט מגבעולי קש, וכך, כשהוא חגור ב"גארטל" זה עבד את בוראו בהתלהבות, והיה מרקד בשמחה. עם גארטל זה גם נראה בערב ראש השנה, כשהוא עומד בתפילה בבית ציון רבינו הקדוש באומן.

מלבד עוניו ומרודו, היה ר' הירש ידוע חולי, ואף לבנים משלו לא זכה. אך למרבה הפלא, שרוי היה תדיר בשמחה; אמונתו בבוראו היתה חזקה, כי על כן חסיד ברסלב היה המקושר בכל נימי נפשו

הפחדן ששנח ל...פחד

ואכן, כפי ששיערו בני העיר, כן היה, הצקליה התגלה עוד באותו יום כשהוא מסתתר במקום הכי לא מתאים עבורו, מתחת ל...אחת המצבות בבית הקברות!!!

רק שמע הצקליה כי השודדים עזבו את האיזור, ומיד נס מבית הקברות היישר לביתו כשהוא נועל את עצמו שוב ושוב, מנסה להרגע מהפחדים האימיים שהיו מנת חלקו ביממה האחרונה.

עברו מספר ימים עד שהוא יצא לרחוב העיר, שם הוא נדרש להסביר כיצד הוא, הפחדן הנורא, הצליח לשהות לבדו, בלילה, שעות ארוכות כל כך, בטבור של בית הקברות: היתכן הדבר???

נאנח הצקליה וביאר במתק לשונו: "השודדים הטילו עלי אימה כזו, עד ששכחתי כי פחדן הנני..."

את הסיפור המבדח הזה סיפר גאון עוזנו מוהרנ"ת, לאחר שלימד לאנשיו את תורה נב בליקוטי מוהר"ן, שם מדבר רבינו הקדוש אודות העצה הנוראה של "הניעור בלילה" – ללכת להתבודד בלילה מחוץ ליישוב, בשדות וביערות, ולדבר אל השם יתברך.

כמה מהשומעים טענו לפניו שיש להם פחד לצאת בלילה לבד מחוץ ליישוב. כתשובה סיפר לפנייהם את הסיפור הזה, כשהוא מדגיש את הלקח הנלמד ממנו:

גם בעבודת השם, כשמרגישים את הפחד והיראה מיום הדין הגדול והנורא, מתבטלים כל הפחדים הגשמיים; וכפי שמובא בזהר הקדוש (ח"ג קנח): "מאן דאיהו בדוחקא, לא מסתכל מיד" (= הנמצא בדחק, אינו מסתכל על דבר) -- --

שהוילון יהיה מכוסה לכל אורכו, שינוי נקשו דא לדא, וכל כולו אומר "פחד"...

ויהי היום, וצרה איומה התרגשה על יהודי העיר. היה זה ביום לא-בהיר אחד וכמה עוברי אורח שעשו את דרכם מחוץ לעיר פרצו בבהלה לבית הכנסת העירוני ודיווחו כי אל העיר מתקרבת בצעדים מהירים חבורת שודדים אימתנית שהם לא פחות ולא יותר מאשר אוכלי אדם רחמנא ליצלן.

נקל לשער כי הדברים נפוצו בין כל התושבים כאש בשדה קוצים; תוך דקות ספורות פתחו בני העיר במנוסה מבוהלת לשדות וליערות מחוץ לעיר, כשראשון הבורחים הוא איך לא, מיועדנו הצקליה הפחדן, שכן, מיד כשהגיעה השמועה לאוזניו הנפחדות, הרים את רגליו ונעלם כמי שבלעה אותו האדמה.

למחרת שבו היהודים איש איש לביתו ולאחוזתו, תוך שהם סוקרים בכאב את הנזק העצום שהשאירו בלבות התושבים כשהם גילו שצקליה לא חזר לביתו; עקבותיו אבדו ומן הראוי לחפש אחריו; יתכן גם שהוא עדיין מסתתר באיזה מחבוא מעולה מדי, ואינו מעזי לברר מה קורה ברחובות העיר, והאם עדיין נראה צילו של אחרון השודדים באופק הקרוב.

"הצקליה הפחדן" כונה בפי תושבי העיר הגדולה. עד כדי כך היה פחדן, שלא היה אפילו אחד מיהודי העיר שלא פגש בפחדנותו המופרזת בהזדמנות כזו או אחרת.

כל קול של עלה נידף היה נותן את אותותיו המיידיות על פניו הנפחדות של הצקליה, חבורת שיכורים אם היתה חולפת ברחוב היהודים היתה מניסה אותו לחדר לפניים מחדר; והיה אם עגלה הדורה היתה עושה את דרכה כאשר פעמונים תלויים לה בצדיה, היו קולות הפעמונים רודפים אחריו עד למקום "בטוח", הרחק מאותם קולות מפחידים...

אך כל זאת התגמד לעומת הפחד הנורא שחש הצקליה לגבי כל דבר הקשור עם מוות ועם מתים ל"ע. היה די בכך ששמע כי מחר עומדת להתקיים בעיר הלוויה של בר-מינון, ומיד היה נועל את עצמו בכמה מנעולים, ומתוך פחד ואימה התחבא בחדרו כל עוד היה לו שמץ של ספק כי המת עודנו בעיר...

שיא האימה תקפה אותו בעת שנאלץ לעבור במרחק ניכר מבית הקברות העירוני. מובן מאליו שאם לא היה חייב לעבור דרך בית הקברות הוא ברח כמפני אש, אך מה יעשה והדרך אל מחוץ לעיר עוברת דווקא לא רחוק מבית הקברות?! קשה היה אז להסתכל בפניו, הוא ישב בעגלה כשהוא מקפיד

השבוע לפני...

השבוע לפני 185 שנה

■ חידושי תורה בסימן שנת העיבור

שנת תקפ"ו היתה שנת העיבור, והדבר ניכר היטב בחידושים שנכתבו ע"י מוהרנ"ת בחודשי אדר של שנה זו. היה זה כאשר חל שיפור-מה במצבם הכללי על חסדי ברסלב. בתחילת השנה איפשרו השלטונות לפתוח מחדש את חדר בית הדפוס שהקים מוהרנ"ת בביתו, לאחר שחוקמת ממשלתית הוטבעה על דלתו מאז שנת תקפ"ד. אך למרות הפתיחה, הרי לצורך הפעלת הדפוס בפועל נאלץ מוהרנ"ת במשך למעלה משנה לעמול קשות בכדי לקבל רישיון ממשלתי.

עד לסיום שנת תקפ"ו לא עלה הדבר בידו, ובראש השנה תקפ"ז, לאחר התייעצות עם החסידים, החליט מוהרנ"ת להדפיס את הספרים הקדושים בבתי דפוס אחרים, מסודרים ומאושרים.

ואכן, ברבות השנים התברר שאם היה מתעכב להדפיס את הספרים עד לאישור המיוחל, היו ספרים רבים נשארים בכתב יד.

מוהרנ"ת, כדרכו הקדושה, "הלך" באותה תקופה עם תורה סא שבליקוטי מוהר"ן, התורה שעליה כתב מוהרנ"ת "אין התחוקות גדול מזה" (ליקוטי הלכות, מילה ד, יח) ועל פיה חידש את ההלכות הנפלאות שכתב באותם ימים, ובעיקר את הלכה ד מהלכות מילה.

לנוכח שני חודשי העיבור, הקדיש מוהרנ"ת פרקים נרחבים אודות שגב מעלתם של החודשים הללו, של "פורים קטן" ושל העניינים הנלמדים מהם. הוא מגלה בדבריו, כי הסיבה לכך שמעברים את חודש אדר דווקא ולא חודש אחר מחדשי השנה היא, כי המן הרשע חשב שחודש זה הרחוק ביותר מתחילה השנה, הוא הזמן המתאים "להשמיד להרוג ולאבד".

התשובה לאותו רשע היא, עיבור השנה דווקא בחודש אדר – כדי לגלות ולהודיע כי עם ישראל הוא למעלה מהזמן ואי אפשר לשלוט עליו בחשבונות של זמן.

דברים נדירים מוצאים אנו במכתבו היחיד ששרד מאותו אדר תקפ"ו, בו הוא כותב: "חזקו ואמצו לילך בדרכי רבנו הגדול והנורא זצוק"ל, כאשר הוריתי אתכם, כפי מה ששמעתי מפיו הקדוש, וככל אשר שמעתי – כן ספרתי לכם באמת. וה' יודיע וְיָעֵד, כי אנכי יציתי להבין בנותנו הנוראה והתמימה יותר מכל העולם, כאשר העיד עלי בפרוש בפה מלא כמה פעמים. והעיקר שתתחזקו בהתפללות ושיחה בינו לבין קונו, ולבלי ליפול משום דבר שבעולם, רק להתחזק ולהתחדש בכל עת תמיד".

(ליקוטי הלכות, מילה ד, ע"ל"ט טז)

לחידודא
חידון השבוע לעצירים

חידה מס' **87**

מה העיקר בשבת – היראה או השמחה?

הפתרון לחידה מספר 86
את מי מתלמידיו, שהיה סופר סת"ם, שיבח מוהרנ"ת על כתיבתו?
את רבי יצחק אייזיק יוסף (כוכבי אור, שיחות וסיפורים, נו)

זכה בהגרלה לחידה מס' 85
נתן חשין, רח' אדמון, ירושלים.
בסך ₪ 50 זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות – התקשרו למערכת הממוחשבת 'אורות ברסלב' 02-9950000. לאחרי בחירת חשפה, תקשונו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגלה על זכות קניה בסך ₪ 50

"אם תשא חטאתם ואם אין מהני נא מספרך אשר כתבת"
(שמות ל, לא)

צדיקים שמושלמים במידת הענווה יכולים לגרום לכפרת עונות ישראל, כמו שנרמז בפסוק: "ועובר על פשע לשארית נחלתו" (מילה ז) ודרשו חז"ל (ראש השנה יז) שהכוונה "למי שמושיע עצמו כשירים" – שאינו מחשיב את עצמו כלל.

שהרי הגאווה היא שורש כל העוונות, כמו שכתוב: "ורם לבבך ושכחת את ה' אלוקיך" (דברים ה). היינו שמי שמרגיש שכל חייו תלויים רק בקב"ה – בוודאי לא יעבור על רצונו אף בדבר קל.

לכן ביקש משה: "אם תשא חטאתם ואם אין מהני נא" כמי שאומר: אם אני באמת מושלם בענווה, ראוי לך לסלוח להם על חטא העגל בזכותי. אך אם אינך נושא חטאם, הדבר מוכיח שאינני כל-כך מושלם בענווה, על כן אני מבקש ממך שלא יכתב בתורה אף פעם 'וידבר ה' אל משה' וכדומה, כי הדבר עלול לגרום לי לגאווה, מאחר שכל עם ישראל לומדים בתורה שהקב"ה דיבר עמי באופן פרטי...

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ד)

"ראו קרא ה' בשם בצלאל" (שם לה, כט)

כששמים של הצדיקים מתפרסם בעולם – מתפרסם ומתקדש שם שמים.

שכן כל עבודתם של הצדיקים היא רק לפרסם את שמו יתברך ואין להם שום ענין אישי בכבוד ה'.

לכן נאמר: "ראו כי קרא ה' בשם בצלאל", לאומר, אימתי מתקיים "ראו" – שרואים הכל את גדולת ה' – כאשר מתפרסם שמו של הצדיק בעולם.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב סז)

שאלה:

איך עלינו לקבל את 'פורים קטן'?

תשובת הרב ברוך מרדכי פראנק:

במשנה ובגמרא, בספרי הלכה ובספרי חסידות מבואר (על פי הגמרא במגילה ה-ו) שאות מצוות היום של קריאת המגילה ומתנות לאביונים דוחים לאדר ב' כדי להסמיך את שמחת הגאולה של חודש אדר לשמחת הגאולה של חודש ניסן. אבל שאר העניינים הנוגעים לפורים, כמו השמחה והמשתה והאורות העליונים המושפעים על ידיהם, נעשים גם בחודש אדר א'.

ובכך גם מסיים הרמ"א את שולחן ערוך אורח חיים (תצו): "וטוב לב משה תמיד" – להרבות קצת בסעודה גם בפורים קטן.

בכמה מספרי המקובלים כמו גם בדברי ה'חתם סופר' (בהגהותיו למסכת מגילה דף ו), מתבאר, שבפורים קטן של חודש אדר א' מאירים אורות רוחניים גבוהים על נפש האדם השמח בו, ואורות הללו גבוהים עוד יותר מאורות הפורים של חודש אדר ב'!

שכן על ידי קיום שמחת פורים קטן מקיימים את החיוב של זכירת מעשה הנס, וקיום זה חיובו מדאורייתא, על פי הכלל הידוע ש'זרזים מקדימים למצוות' ו'אין מעבירין על המצוות'. את זאת אנו למדים מקל וחומר (במסכת מגילה יד) – שאם כאשר יוצאים מעבדות לחירות חייבים בהודאה והלל, מכל שכן כאשר ניצולים ממוות לחיים.

ואם הדברים אמורים לכל בני ישראל בכל מקומות מושבותיהם, הרי שאת חסדי ברסלב הדברים מחייבים בכפליים, שהרי רבינו הקדוש הזהיר תמידים כסדרן, גדולים על הקטנים, גם כמשך כל ימות השנה, להיזהר ולהישמר מאוד להיות אך שמח, ורק שעה אחת ביום יש לקיים בו את העניין הגדול של 'לב נשבר' – אבל 'שאר כל היום יהיה בשמחה'.

קל וחומר וכן בנו של קל וחומר כאשר נמצאים בשישים ימי השמחה של חודש אדר א' ואדר ב', שנידוע בשם צדיקים, כל העניינים השליליים מתבטלים בכוח שישים ימי השמחה הללו, כמו מאכל אסור שמתבטל בשישים של היתר שכנגדו!

ובמיוחד בימי פורים קטן בעצמם, ב"ד ובט"ו לחודש אדר א', בהם משולשת ההזרה לחזק בתוכנו את הששון והשמחה, עד כדי חיוב להרבות גם במשתה ושמחה (ויש אומרים גם במשלוח מנות איש לרעהו) – כמה וכמה צריכים אנו בכל עוז ותעצומות לחזק עצמנו בתמימות ובפשטות, לחסוף את ימי השמחה הללו, בכדי שמהם נוכל לשאוב מעיינות של ששון ושמחה לכל שאר ימות השנה, כפי הכלל הידוע שימי המועדים הם המקור הראשי, הצינור הגדול, שדרכו 'ממשיכים' את האורות לכל ימות השנה.

ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלוו, וחסידים ברינה יגילו.

המפגשים

<p>ירושלים - מודיעין עילית - ביתר עילית - צפת</p> <p>הרב נתנאל תפלינסקי שליט"א והרב נתמן בנשיעה ה"ח</p> <p>תרמו והפיצו 2000 גליונות</p> <p>הרב נסים כלפא שליט"א הרב יהודה צבי שפירא שליט"א והרב אברהם אורלנצ'ק ה"ח והרב קלמן צבי בורשטיין והרב מרדכי גוטליב ה"ח והרב יצחק גולדשטיין ה"ח והרב דוד יהודה גרינלד ה"ח והרב יהודה דייטש ה"ח והרב בנימין ויצהנדלר ה"ח והרב חיים טוקסינסקי ה"ח יעקב ירוסלבסקי ה"ח והרב הערשל כהן ה"ח והרב חיים שלום קעניג ה"ח והרב מרדכי קעניג ה"ח והרב נפתלי סטיצר ה"ח</p> <p>תרמו והפיצו 7000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבן נתן של ידידים הרב מאיר רובינשטיין ה"ח</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>מניבוק</p> <p>חבורת תמימי דרך ה"ח שעי"י ישיבת ברסלב ב"ב</p> <p>תרמו והפיצו 1000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שתי' ר של ראש החבורה הרב ה"ח אברהם יצחק כרמל שליט"א</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב יוסף זרנבס ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שתי' אירוזי</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב קלמן צבי בורשטיין ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוזי הבת שתי' אירוזי</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב יוסף זרנבס ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שתי' אירוזי</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הרב נחום אליהו הכהן ברזסקי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוזי הבת שתי' אירוזי של ידיד נפשו הרב קלמן צבי בורשטיין ה"ח</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב עוזר ברגמן ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת עב"ז החתן יאושע כהנא ה"ח</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב יוסף זרנבס ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוזי הבת שתי' אירוזי</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב קלמן צבי בורשטיין ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוזי הבת שתי' אירוזי</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב נתמן אש"ח ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' אירוזי</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב נתמן אש"ח ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' אירוזי</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב משה סטט ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיש' אירוזי</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב משה סטט ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיש' אירוזי</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב משה סטט ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיש' אירוזי</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב משה סטט ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיש' אירוזי</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב משה סטט ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיש' אירוזי</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לזכות רב נתן דקדושה</p>
---	--	---	--	---	--	---	---	--	---	---	---	---	---	---	---

לא קונים כרטיס טיסה לאוקראינה ולכל היעדים לפני שבודקים בקו המידע של אירו-פנים!

התחייבות לכרטיס טיסה הזול ביותר

קו המידע

אירו-פנים EuroPnim ground logistics in europa פנים אירו-פנים

מוקד אירו-פנים: 02-800-80-80